

ПОДЯКА - Велике Полегшення від Астми

Сповідь ...

Мене звати Сичевська Марія, народилась я у 1939 р. і проживаю в м.Золочів, Львівської області, за професією медична сестра.

У 1975 р. лікарі встановили мені діагноз - інфекційно алергічна бронхіальна астма. Від того часу я постійно лікувалась медикаментозно і два рази в рік проходила стаціонарне лікування у лікарні. Пізніше ліки вже не допомагали і мені приписали інгалятор, який я вживала в особливо важких приступах. Останніми роками приступи були дуже часті 3-5 разів на добу, особливо вночі. І мені приписали ще один, сильніший інгалятор.

Мої знайомі по роботі сказали, що 11 травня 2004 р. у нашому Золочівському монастирському храмі Вознесіння Господнього відбудеться Служба Божа і Молебень до Матері Божої в наміренні за оздоровлення хворих. А після Літургії відбудеться зустріч з подружжям Рожелюків, які прибули з Канади і є апостолами Матері Божої з Гарабандалу. Вони розкажуть про чудесні появи Матері Божої у Гарабандалі і про оздоровлення п.Михайла і багатьох інших людей від чудотворного медаліка, на якому є поцілунок Матері Божої з Гарабандалу. Зустріч закінчиться молитвами за зцілення та цілуванням чудотворних медаліків.

Коли о 16 годині я прийшла на Службу Божу, то людей вже було дуже багато, так, що я не змогла пройти до середини храму. Я залишилась стояти на дворі. Біля храму сповідали священники, і хоча чула слова п.Михайла, що перше, ніж приступити до цілування медаліка, потрібно висповідатись, все ж таки до сповіді не пішла, бо вважала що не приготувалась заздалегідь вдома до сповіді, бо лише незадовго перед Службою, на роботі, взнала про приїзд паньства Рожелюків.

Там на Службі Божій мала черговий приступ астми, але скористалась інгалятором, який завжди зі мною і приступ минув. Потім по закінченні Служби Божої я довго чекала, доки настане моя черга цілувати медалік, при цьому дуже нервувала, бо деякі люди йшли поза чергою. Накінець я досягнула до п.Михайла і поцілувала медалік. Коли вже вертала до дому ще з однією жінкою, знову мала сильний приступ. Ніякого полегшення після цілування медаліка я не відчула.

На празник Вознесіння Господнього 20 травня я прийшла на Архиерейську Службу Божу до храму оо.Василіян у нас в Золочеві, яку відправляв Преосвященніший Владика Софрон Мудрий. На Службі

Божій приступила до сповіді. Після сповіді священник, який сповідав, дав мені ще раз поцілувати медалик з Гарабандалу. Потім я прийняла Євхаристійного Ісуса.

Після Служби, повернувшись до дому, відчула полегшення, цього дня я більше не вживала інгалятора. Хоча задишка в мене ще є, але таких сильних приступів, як раніше вже немає. Від того часу я лише один раз брала цей слабший інгалятор „Сальбутамол“, хоча раніше вживала його щодня по кілька разів, а того сильнішого не вживала ще зовсім. Мені самій ще до цих пір не віриться, що це сталося. Я дуже вдячна доброму Богові і Матінці Божій за таке велике полегшення, за таку надзвичайну ласку Божої любові. Цю мою подяку вирішила після поради священника опублікувати, для більшої прослави Бога і зросту віри у хворих людей, які мають подібні до моєї недуги.

29.06.2004 р. м. Золочів, Україна

